

[Hjortnæs]

og energipolitikken er andre væsentlige elementer i en konstruktiv økonomisk politik.

Selv om der skal føres en tilbageholdende politik – og det skal der, hvilket det foreliggende finanslovsforslag jo også er udtryk for – så ønsker socialdemokratiet ikke at slå grundlaget for velfærdssamfundet i stykker. Der er også et hensyn at tage til de svage stillede grupper i befolkningen. Derfor har vi sagt, at der også i denne situation må ydes en særlig hjælp til de pensionister, der er kommet i store vanskeligheder på grund af stigninger i varmeudgifterne.

Over for den politik, socialdemokratiet her har lagt frem, står et såkaldt firkløver, der erklærer, at det i givet fald er parat til at gå sammen i en regering, men som ikke vil gå til valg på en fælles politik.

Er det et troværdigt alternativ til socialdemokratiet? Det kan det næppe være. Partierne er åbenbart uenige både om den politik, der skal føres, og om det parlamentariske grundlag, hvorpå et eventuelt regeringssamarbejde skal baseres.

Jeg må vel gå ud fra, at venstre fortsat er enig med socialdemokratiet i, at der bør gennemføres en afgift på de realværdstigninger, der ligger ud over den almindelige pristalsstigning. Jeg må vel også gå ud fra, at venstre fortsat er parat til at begrænse retten til at kunne fradrage renter af privat gæld. Modsat har de konservative garanteret, at der ikke vil ske omlægninger i rentefradraget, at der ikke vil blive gennemført en værdstigningsafgift, og at der ikke vil komme overskudsdeling.

De fire partier har fredet hinanden. Hensigten er at skjule for vælgerne, at de på afgørende punkter er uenige. De hævder, at de i fællesskab vil kunne skabe en politik, men vi kan ikke få at vide, hvad det er for en politik.

Man siger, at man selvfølgelig vil forhandle med organisationerne. Men hvad er det for en afbalanceret løsning, man forventer organisationerne vil være parat til at drøfte? Hvis man tror, at man kan trække lønmodtagernes organisationer til forhandlingsbordet udelukkende med henblik på at drøfte lønstop, nedsættelse af dagpenge, forringelse af dyrtidsreguleringen og stop for offentlige aktiviteter i form af erhvervs- og beskæftigelsesplaner, så er man mere naiv, end man har

lov til at være, selv om man kalder sig et firkløver.

Jeg har forstået, at de fire partier har afvist fremskridtspartiet som regeringspartner, men det står uklart for mig, om partierne også har afvist fremskridtspartiet som forhandlingspartner. Jeg må vel gå ud fra, at de fire partier ikke forestiller sig, at man kan danne regering på fremskridtspartiets anbefaling, uden at det får konsekvenser. Hr. Glistrup har krævet indflydelse på den politik, der skal føres, i forhold til mandater og med udgangspunkt i den samfundsnedbrydende Z-plan. Vil firkløverpartierne imødekomme dette krav? Det spørgsmål må besvares klart.

Umiddelbart er det svært at se, hvordan firkløvet skal folde sig ud, uden at roden hedder Mogens Glistrup. Det er ikke lystige perspektiver, vi står over for i så henseende. Skal vi opleve et fremskridtsparti som grundlag for en firepartiregering, som i forvejen vil få svært ved at enes om en fælles politik? Prisen vil i givet fald blive kaos.

Jeg indledte med at sige, at situationen er meget alvorlig. Det vil jeg gerne gentage, men med speciel adresse til venstrefløjpartierne. Venstrefløjpartierne har ikke andet at byde på end floskler og urealistiske drømmerier. Der kan ikke føres en nødvendig økonomisk politik på venstrefløjens stemmer. Derfor er der i virkeligheden kun én mulighed for at skabe et stabilt samarbejde i folketinget, og det er et styrket socialdemokrati som samlende kraft.

Glistrup (FP):

Alle er enige om, at den nuværende økonomiske situation for Danmark er resultatet af den politik, som har været ført af flertal i dette folketing i de sidste 10–15–19 år. Det er resultatet af diverse røde kabinetter mellem socialdemokratiet og SF, af den flertalsregering af VKR-partierne, som sad i henved fire år og forhøjede skatterne her i landet mere end nogen andre har gjort, af det, som regeringerne Anker Jørgensen har indgået af diverse månedsvorlig i august, september, marts og alle andre måneder med de partier, som nu kalder sig et firkløver, og med de radikale.

Det er det, som har ført til det resultat, som vi nu oplever, og – bevares – det er blevet værre og værre ned igennem tiden, men